

Αν, ειλικρινά, ήθελαν το καλό του τόπου και την προκοπή του λαού, τότε γιατί η ομολογία, προς τους Financial Times, υψηλόβαθμου αξιωματούχου της ευρωζώνης που είχε παραστεί στη Σύνοδο: *«Σταύρωσαν τον Τσίπρα εκεί μέσα...Τον σταύρωσαν».*

Κι' αν πράγματι πίστευαν ότι το μόνο πρόβλημα ήταν η επί σειρά ετών δυσλειτουργία του δημοσίου, η διαφθορά, οι πελατειακές σχέσεις πολιτικών - πολιτών, τότε ως προς τι η δημοσίευση της Gurdian ότι: *«Υπέβαλλαν τον Τσίπρα σε βασανιστήριο εικονικού πνιγμού στην τετραμερή»*

Κι' αν τέλος πάντων ήμαστε τόσο τεμπέληδες, ζητιάνοι, ανεπρόκοποι, οι παρίες αυτής της σύγχρονης Βαβέλ που έχει για ασπίδα της το ευρώ, γιατί κουράζονται τόσο πολύ μαζί μας; Γιατί αυτή η ολομέτωπη επιθυμία να μεινουμε Ευρώπη, να παραμείνουμε στο κοινό νόμισμα;

Και ναι υπάρχει υπερβολή, όταν γίνονται συγκρίσεις για νέες Βάρκιζες, νέα πραξικοπήματα. Ιστορικά τουλάχιστον, δεν προηγήθηκαν αντίστοιχα γεγονότα. Ομοιότητες ίσως, αλλά έως εκεί. Το να συγκρίνουμε εκείνους τους ανυπότακτους αγριάνθρωπους που έκλαιγαν σαν μαθήτριες όταν πέταγαν τα όπλα τους την επαύριον της Βάρκιζας, με τη δική μας, περίλυπη γενιά που περιμένει στην ουρά για τα την ελεημοσύνη των 60€ a la carte, της Ερωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, είναι ατυχές.

Πάντως, αν μ' έλεγαν Αλέξη, αν είχα γεννηθεί μετά την μεταπολίτευση, αν ισχυριζόμουν πως ήμουν σπλάχνο της Αριστεράς κι' αν είχα βγει νικητής σε δυο εκλογικές αναμετρήσεις μέσα σε πέντε μήνες, θα ερευνούσα τι είχα κάνει στραβά και ο πρώην αντιπρόεδρος

κυβέρνησης, ο Ελευσίνιος εγγονός του στρατηγού σχολίαζε πως: *«αν ολοκληρώσω το πρόγραμμα θα γίνω ένας νέος Χαρίλαος Τρικούπης»*

. Η ανησυχία μου δε, θα μεγάλωνε, όταν συνειδητοποιούσα ότι ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του κόμματος με τον προσωρινό πρόεδρο, δήλωνε πως:
«έχω την ευκαιρία να γίνω εθνικός ηγέτης.»

Ζούμε σε ένα τρελάδικο με αχαλίνωτη πληροφόρηση, με ακόμα περισσότερη παραπληροφόρηση. Το Μεγάλο μας Πρόβλημα, πέρα από το οικονομικό, είναι ότι δυσκολευόμαστε να αναγνωρίσουμε τους εχθρούς μας, ότι δεν μπορούμε να τους διακρίνουμε από τους φίλους μας. Αν υποθεθεί, ότι έχουμε τέτοιους. Τόσο εκτός όσο και εντός συνόρων.